

Publicerad 2009-05-07 17:27 av Junitvillingen

Rosen

Jag kan inte
missunna dig
vilan
som du så länge
drömde om
men när jag nu
står här
ensam, vilsen
och tom
önskar jag så
att du inte
skulle tagit
det avgörande steget
att du väntat
bara en liten
stund

men du såg
ingen morgondag
det fanns inget
ljus
du sa ofta
att din tid
här på jorden
var fullbordad

jag låter mina
blå tårar
falla fritt
ber Herren att
välkomna dig

och på kistan lägger jag

en röd ros

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten